

(234 3.)

MEMORIE VAN TOELICHTING.

In de Memorie van Antwoord op het Voorloopig Verslag (Zitting 1915/1916 — 305 — n°. 4, ad artikel 4) van de Tweede Kamer der Staten-Generaal nopens het inmiddels goedgekeurde ontwerp van wet strekkende tot eene herziening van enkele posttarieven, met het doel vermeerdering van inkomsten te bereiken, had de ondergeteekende de eer mede te deelen, dat de verhooging van het pakketposttarief uit het wetsontwerp werd teruggenomen, om in een nader ontwerp weder te worden voorgesteld, omdat het noodig gebleken was de pakketpostwet ook op eenige andere punten te herzien.

In de gegeven omstandigheden meende de ondergeteekende wel in de eerste plaats verhooging van het port der postpakketten te moeten voorstellen, omdat de dienst der pakketpost tot dusver met groot verlies heeft gewerkt. Vrees dat de verhooging belangrijk nadeel voor sommige bedrijven met zich zoude brengen, behoeft niet te bestaan in verband met de voorgestelde matige verhooging, waarvan ook geen belangrijke teruggang in het verkeer is te duchten. Sedert April van dit jaar hebben de spoorwegmaatschappijen haar tarief voor het vervoer van bestelgoederen trouwens mede verhoogd.

De overigens in de pakketpostwet noodig geachte herzieningen betreffen:

1. Het tweede lid van artikel 2 der wet.

Het is in de practijk vrijwel regel dat de frankeerzegels, vertegenwoordigende het voor de postpakketten verschuldigd port en recht, op de adreskaarten worden gehecht, welke bij de pakketten zijn te voegen, omdat de vorm van vele pakketten en de gebezigde verpakkingsmaterialen zich dikwerf slecht leenen voor de aanhechting van frankeerzegels en het voorts voor de postadministratie noodig is contrôle op de verantwoording van de porten en rechten te kunnen uitoefenen. Deze wijze van kwijting heeft geen steun in de wet, zoodat het wenschelijk is ter zake eene voorziening te treffen.

2. Artikel 3 der wet.

Het recht voor de aanteekening met aangifte van geldswaarde van brieven bedraagt $2\frac{1}{2}$ cent voor elke honderd gulden of gedeelte van honderd gulden aangegeven waarde,

met een minimum van $12\frac{1}{2}$ cent voor elken brief; voor pakketten met aangegeven waarde is echter een recht van 10 cent voor elke honderd gulden of gedeelte daarvan verschuldigd. Het is wenschelijk tusschen deze beide tarieven overeenstemming te brengen en voorts de gelegenheid open te stellen om, evenals voor brieven, het maximum bedrag voor de aangegeven waarde bij Koninklijk besluit te doen vaststellen. De bedoeling is dit bedrag van f 500 tot f 1000 te verhoogen.

3. De verrekenpakketten.

De regeling van de invordering van gelden op pakketten volgens het Koninklijk besluit van 21 Augustus 1883 (*Staatsblad* n°. 130) is onvoldoende. Invordering van gelden is thans slechts mogelijk op pakketten met aangegeven waarde, en tot het bedrag dier aangegeven waarde, met een maximum van f 150. Het is wenschelijk ter zake eene regeling in de wet zelf neer te leggen, waarbij de gelegenheid wordt gegeven op elk pakket gelden te doen invorderen, onafhankelijk van de waarde daarvan. Daartoe wordt een nieuw artikel 3bis voorgesteld, ter zake waarvan wordt opgemerkt, dat het vaste recht voor elk afzonderlijk in te vorderen bedrag gelijk is gesteld met dat, verschuldigd voor de invordering van gelden op quitantiën; voorts dat het in de bedoeling ligt, om bij de overmaking van het ingevorderde bedrag evenals tot dusver daarvan het recht in mindering te brengen, verschuldigd voor een postwissel van hetzelfde bedrag; tenslotte, om het maximum bedrag hetwelk kan worden ingevorderd op f 500 per pakket te stellen.

4. Artikel 5 van de wet.

In den aanhef van het artikel is destijds eene onjuistheid geslopen, welke thans wordt weggenomen.

Bij *d* van het eerste lid is bepaald, dat de aanvraag om vergoeding wegens verloren geraakte of beschadigde pakketten moet worden ingediend bij den Minister. In de practijk berust echter de regeling van die vergoeding bij het Hoofdbestuur der Posterijen en Telegrafie, evenals voor brieven het geval is. Vandaar het voorstel tot wijziging.

5. Artikel 6 van de wet.

Dit artikel geeft thans de bevoegdheid een recht te heffen voor de bespoedigde verzending en bestelling van pakketten. Het ligt echter in de bedoeling om, behalve voor de afgifte van een ontvangbewijs (waarvoor volgens het bepaalde bij artikel 7 van het uitvoeringsbesluit 5 cent wordt gevorderd), nog voor enkele andere bijzondere bemoeiingen, zooals voor het geven van inlichtingen omtrent de verzending of het lot van pakketten, voor wijziging van verrekenbedragen, voor verandering van adres, voor terugvordering en voor het he-waren van pakketten, de heffing van een klein recht mogelijk te maken. In verband hiermede wordt voorgesteld in artikel 6 eene algemeene bevoegdheid neer te leggen.

De Minister van Waterstaats,

C. LELY.